

ת"פ 24850/03/13 - מדינת ישראל נגד ערן רזניק

בית משפט השלום בבית שאן
ת"פ 24850-03-13 מדינת ישראל נ' רזניק

בפני בעניין: כבוד השופטת אפרת רבהון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

ערן רזניק

גזר דין

רקע:

1. הנאשם, בן 41 (יליד 1975), הורשע בהכרעת דין מיום 13.7.15 בעבירה של התאכזרות והתעללות בבעל חיים, בניגוד לסעיף 2 (א) וסעיף 17 (א) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: "**החוק**").
2. על-פי עובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה ועד ליום 22.12.11, החזיק הנאשם בסוסה במשקו ברמת ישי (להלן: "**הסוסה**") ללא אמצעים מתאימים להחזקתה ולסיפוק צרכיה, וכאשר המשק אינו מתוחזק כראוי למניעת פגיעות גופניות בסוסה.
3. על-פי עובדות כתב האישום, הנאשם החזיק את הסוסה כשהיא סובלת מתת תזונה, רזון קיצוני, הזנחה גופנית כללית והרעבה. הסוסה הוחזקה במצבה הנ"ל כשהיא סובלת משיניים לא משויפות באופן שמנע ממנה ללעוס את המזון שהיא אוכלת, ומפרסות לא מטופלות באופן שעלול לגרום לריקבון, דלקות ושינוי זווית הפרסה שיכול לפגוע בגידים של הסוסה ולגרום לה נכות צמיתה.
4. עוד עולה מעובדות כתב האישום, כי הנאשם החזיק את הסוסה מבלי שהביא רופא וטרינר שיעניק לה טיפול רפואי מתאים או ינקוט באמצעים מתאימים להפחתת סבלה. כמו כן, הנאשם לא סיפק לסוסה מזון באופן סדיר, מה שהביאה למצב של רזון קיצוני ותת-תזונה.
5. בדיון ההקראה מיום 18.9.14 כפר הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בתום ישיבת ההוכחות מיום 13.7.15 הורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו, לאחר שנשפט בהיעדרו (וזאת לאחר שהוזהר על ידי המותב שדן

בשעתו בתיק, ולמרות אזהרות חוזרות ונשנות כי ישפט בהעדרו, לא התייצב בדיונים).

טיעוני הצדדים:

6. במסגרת הטיעונים לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את החומרה שבעבירות כלפי בעלי חיים ואת החובה להגן עליהם. ב"כ המאשימה הפנה לשורה של פסקי דין העוסקים במתחמי ענישה המחמירים בעבירות בהן הורשע הנאשם, וטען לענישה מרתיעה בעלת מסר חד וברור בכל הקשור לחומרת העבירות על חוק צער בעלי חיים, שתכלול מאסר על תנאי ל-10 חודשים, לתקופה של 3 שנים בהן לא יבצע הנאשם את העבירה בה הורשע, קנס בגובה ₪ 30,000 וכן חתימה על התחייבות להימנע מעבירה למשך 3 שנים מיום מתן גזר הדין.

7. בטיעונו לעונש טען ב"כ הנאשם כי ההליך התנהל מבלי שהיה לנאשם ייצוג משפטי מטעמו (רק לאחר הרשעתו מונה לו סניגור), ואם היה מיוצג ספק אם היה מורשע. כך לדבריו, במסגרת הודאתו מסר שמות של וטרינרים שהגיעו לבדוק את הסוסה כן מסר שם של מפרזל עמו התייעץ בעניין טילוף פרסות הסוסה, וטענות אלו מעולם לא נבדקו. עוד טוען הנאשם כי במסגרת החרמת הסוסה, הוא הגיש לרשות מכתב מטעם חברו המתגורר במדרך עוז בו נכתב כי הוא מוכן להחזיק בסוסה עד לתום ההליכים המשפטיים. לשם כך הצטייד במכתב מטעם ד"ר דן כרמלי שאישר את המקום להחזקת הסוסה, אך בקשתו לא נענתה והסוסה הוחרמה בסופו של יום.

8. הנאשם הפנה לשורת פסקי דין לתמיכה בטענתו לפיה הענישה לא עותרת המאשימה אינה מידתית בנסיבות בעניין, בעיקר נוכח העובדה כי אין לו עבר פלילי ומדובר בהרשעה ראשונה. לטענת הנאשם, המקרים בפסיקה בהם הוטלו עונשי מאסר על תנאי וקנסות, מדובר היה בהתעללות קשה והתאכזרות של ממש בבעלי חיים, ואין זה המקרה כאן.

9. עוד הדגיש הנאשם בטיעונו לעונש, כי לא קיימת כל סכנה עתידית להישנות העבירה גם בשל כך שהסוסה נלקחה ממנו ולא הוחזרה. לטענתו, עצם החרמת הסוסה אותה גידל במשך 8 שנים היא עונש שאין להוסיף עליו.

10. הנאשם מבקש כי לאור מצבו הכלכלי הקשה, לא יוטל עליו קנס כספי אלא התחייבות כספית בלבד. לדבריו הוא מתקיים מקצבת ביטוח לאומי ונתמך על ידי בני משפחתו. עוד לדבריו, הוא מצוי בהליך של פש"ר, וכן משלם דמי מזונות לגרושתו ולשלושת בנותיו.

דין והכרעה:

11. אכן עבירה של התעללות בבעל-חיים הינה עבירה חמורה ועל כל חברה אנושית, תרבותית ומתוקנת להוקיע את מבצעה ולהתייחס אליה בחומרה יתרה. במקרים הקשים של התעללות בבעלי חיים, יש אף מקום להחמיר עם מבצעי העבירה ואף להשית עליהם עונש מאסר בפועל. אלא שאיני סבורה כי נסיבות העבירה במקרה דנן מנויות על מקרי התעללות אכזריים ולא-אנושיים אליהם הפנתה המאשימה.

עמוד 2

12. כידוע, על בית המשפט להתאים את העונש לנסיבות העבירה ולנאשם. בענייננו, מדובר באדם שעשה מעשה חמור ואכזרי כלפי בעל חיים חסר ישע - הנאשם הזניח את הסוסה הזנחה פושעת והביא אותה למצב של רעב ורזון קיצוני. עם זאת, שוכנעתי כי ביצוע העבירה לא נבע מכוונה תחילה של הנאשם לפגוע בסוסה, אלא מהזנחה והיעדר טיפול שמגיעים כדי התעללות. כן לא שוכנעתי כי מדובר באדם שהנו מתעלל סדרתי בבעלי חיים.

13. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה של ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. במקרה דנן, המדובר בביצוע עבירה חמורה הפוגעת באינטרס הציבורי בכללותו ובחשיבות של שמירה על קיומה של חברה מוסרית ומתוקנת, ועל פי הפסיקה יש להחמיר עם נאשמים בעבירות אלה. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטל על נאשמים עונש הנע בין קנס של אלפי שקלים בודדים ועד עשרת אלפים ₪ התחייבות ומאסר על תנאי. שלא כמו במקרים של התעללות זדונית וקשה בבעלי חיים, בהם אף הוטלו עונשי מאסר בפועל.

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(ב)). במסגרת זו מן הראוי לתן את הדעת לנסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה, יכולתו להבין את הפסול והמשמעות של מעשיו. בית המשפט רשאי אף להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, מצבו הבריאותי, נטילת האחריות על מעשיו ועוד.

16. עיינתי בפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, ואיני סבורה כי היא הולמת את המקרה שבפניי. המאשימה מפנה למקרים של התעללות והתאכזרות קשה לבעלי חיים, בעוד שבמקרה שבפני מדובר בהתעללות הנגזרת מהזנחה של הסוסה ולא מפגיעה מכוונת בה. מנגד הסניגור הגיש אסופת פסיקה לפיה במקרים דומים או אף חמורים יותר, בתי המשפט הטילו בגין עבירות דומות חודשים בודדים של מאסר על תנאי וקנסות כספיים ובמקרים מסוימים אף לא הוטלו קנסות כספיים.

17. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב גם בנסיבות ביצוע העבירה דנן, לרבות (חומריתה, משכה, הנזק שנגרם בגינה). בהתחשב בכל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן כולל הטלת קנס בשיעור של 3,000 ₪ - 10,000 ₪, מאסר על תנאי והתחייבות.

18. לנסיבות האישיים משקל משמעותי בקביעת העונש. ובמקרה דנן, מצבו הכלכלי הקשה, בגינו מצוי הוא בהליכי פשיטת רגל, היותו גרוש, הנושא בתשלומי מזונות לשלושת ילדיו, ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי, ומצבו הבריאותי הקשה.

19. כן יש לזקוף לזכותו של הנאשם כי הוא נעדר הרשעות קודמות בעבירה שבה הורשע.

20. עוד במסגרת השיקולים לקולא אין להתעלם מהעובדה שמדובר באדם שגידל את הסוסה משך 8 שנים, ותוצאת ההליך, בין היתר, היא כי הסוסה הוחרמה ממנו. בהקשר זה, כפי שציין הנאשם העובדה שהסוסה הוחרמה, מונעת הישנות העבירה בעתיד.

21. בהתחשב בכל השיקולים ששקלתי לעיל, ובין היתר, בנסיבות ביצוע העבירה, וחומריתה, מתחם הענישה שנקבע ע"פ מדיניות הענישה הפסוקה, והנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מהיום על העבירה בה הורשע.

ב. קנס כספי בסך של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים הראשון החל מיום 1.2.17 והאחרים לא יאוחר מ-1 לכל חודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הקנס לתשלום מידי .

באם הנאשם הפקיד סכום בגין צו הבאה , יקוזז מסכום הקנס .

הנאשם יפנה למזכירות לקבלת שוברים לתשלום הקנס.

ג. אני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות כספית בסך 8,000 ₪, להימנע, תוך 3 שנים מהיום, מלעבור עבירה על הסעיפים בהם הורשע.

אם לא יחתום על ההתחייבות יאסר ל - 7 ימים או עד שיחתום, לפי המוקדם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט טבת תשע"ז, 17 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.